

LÁSZLÓ GYULA:
BARANGOLÁS SEPPKÖRÖSZÁGBAN

Végre valamennyien lent vagyunk és megindulhatunk a földalatti patak medrében. Szikláról sziklára ugorva jutunk tovább. Majd bársonypuha fővenyen víz az út. Loccsan a kristálytisza víz, ahogy gumicsizmáinkkal belé-
gázolunk. Riadtan menekül-
nek a parányi, fehértestű vak-
rákok.

„Nagytufigál” lenyűgöző szépsége állít meg bennünket először. Olyan fehér, mint a frissen esett hó. S akár a legfinomabb csipke, ezernyi fodor, kagylóalakú mélyedések végtelen láncolata díszíti. Mintha megkövesedett, lassan hömpölygő vizesés lenne, amit számtalan, parányi, remegő, szeszélyesalakú hullám tör meg.

Mögötte kis zöldesszínű fő,
majd a „Cseppköővoda” ezert
ny aprócska űvegcsőszerű
képződménye ejt csodálatba.
A „Tündérkapu”-n átjutva
még gazdagabbá válik a bar-
lang. A habhéber és elefánt-
csontszínű oszlopok melett
vörös és barna képződmények
pompáznak. De már nemcsak
„óvodások”, hanem szakállas
óriások is. Hol a mennyezet
ről csüngenek alá, hol az
azagyra építette őket a ter-
mészet. Időnként egy-egy víz-
csepp hullik alá a magasból.
Nyomban utána ott ring a
társa, a jégesapszerű csepp-
kőképződmény végén. S egy
perc, vagy félóra múlva az is
lecseppen. Így építik évezre-
deken, százezer éveken át a
jégesodátosabb színű és for-
májú cseppköveket.

— Leértém! Jöhet a következő!

Most én indulok. Szinte odatapadok a csúszós, agyagos sziklafalhoz. Lábammal taposom a vaslétra fokaát. Azután széles, boltozatos teremmé tárul a szűk nyílás. A falak messze eltávolodnak.

Járjuk Cseppkőország színpompás, gazdag földalatti tá-
ait; ma még csak a kutatók,
tudomány emberei ismerik.
A kutatók befejezték a
munkát és kényelmesen jár-
tatóvá, biztonságossá tették
az utakat, kinyílik a gondo-
an bezárt ajtó és mindenki
lőtt kitárlul hazánk új ter-
mészeti kincse: a Békebar-
ang.

AKKOR ÍGY HARCOLTUNK

A párt fontos feladatokat bízott a pionirokra. A nagyobb gyermekek foglalkoztak össze a pionír-sejtekek nevelők, tanítók lakó házai társaságai és új tagokat vonlák be a mozgólombá. Ezt a munkát nagyon ügyesen és gondosan végezték. Tereken elvegyűlték az idegen gyermekek közé, megismerkedtek, játszótlak velük. A komolyabb és megbízhatóbb gyermekekkel barátságot: kö-

A black and white illustration of a young boy sitting on the ground in a garden, reading a book. He is wearing a light-colored shirt and a dark tie. In the background, another person is visible, partially obscured by foliage. The scene is set outdoors with trees and bushes.

löltek. Új barátaikról meséltek az elvtársaknak és a barátok nemsokára bekapcsolódtak a mozgalomba, derék pionirokká váltak.

A táborban volt könyvtár is, melynek rejtékhelyéről egyet'en elvtárs sem tudott, csak két kis pionír. Ha felolvasás; tartottak, a könyveket ők hozták elő és felolvasás után ők rejtették el. A könyvtárat gyp-tégliák alatt tartották.

A pionírok pénzt, ételmét és még sok minden: gyűjtöttek a Vörös Szegély számára, de saját összekuporgatott filléreiket is a lebukottakat segítették. Az elvtársak nagyon szeretik a pionírokat, ezért gyakran megkérdezik, hogy csokoládéval ked-

Az elvtársak ilyen bátor és titoktartó harcosokká nevezték a pionirokat. Nem is családok bennük. Amikor a kommunisták Rákosi elvtárs kiszabadításáért tüntettek, a rendőrség szétverte a tüntetőket. Hát kis pionír is a rendőrségre került. Az egyiknek a bátyja vitte a vörös zászlót. A pionír nem árulta el bátyját. * Hangosan feleltetett a nyomozó kérdéseire, mert azt akarta, hogy a szomszéd szobában lévő elvtársak is meghallják: Ő nem árulja el őket. A kislány még tíz éves sem volt. Pionír lársai is hasonlóan viselkedtek. Pedig nagyon durván bántak velük.

Igy éltek, harcoltak a pionírok. Tanuljatok tőlük ügyességet, bátorságot és kitartást. Szeressétek a pártot, a magyar népet és a magyar hazát úgy, ahogy ők szerették. Legyetek olyan odaadók és önzetlenek, amilyenek ők voltak.

Új könyvek

Székéssy Kálmán: „A technika ABCJEJE.” Ha felgyúllad a villany, ha szénél megrokkant székér halad el melletünk, ha a pöfögő mozdony roppant erőre, hűzza maga után a szegregott vagonokat, ha repülőgép zúg a feink fölött, sok-sok kérdés merül fel bennünk: hogyan született a villanyfény, mikor lehetett-e a szén és hogyan került a föld felszínére, mi ad a mozdonyoknak erőset, mi tartja a levegőben biztonságban a súlyos repülőgépet? „A technika ABCJEJE,” ez a mindentudó könyv válaszol kérdéseinkre.

Sásdi Sándor: „A vándorút vége.” Gyurka vándorútja a felszabadulás előtt kezdődik. Szegény bérsgerek, apja, anyja meghal, rokonai nevelik. Rogyásig dolgozik, látástól vakulásig. A felszabadulás után rádíriporter lesz. Kísérjétek figyelemmel érdekes életét!

Véres Péter: „Laci” Laci nem ember, hanem ló. Még mint fiatal csőlőt ismerjük meg az urak Magyarországon. Szomorú a sorsa, mint az embereké. De a lónyú *véon* megengedve búcsuzunk el Lacitól, mert új gazdája embereség. Így gondolkodik: mennél hosszabb ideig él egy ló, annál több haszna van belőle az országnak.

Gorkij: „Bolonduska Ivanuska”: A kedves olvasmány a pallásosaád számára. Ivanuska olyan bolondos, hogy érde a erős hatalmas medvéje, Mihail Patolic, sem bántja. Ezt a mesét könnyen drama-izálhatjátok, Boró Lászlónak ebben a számunkban közölt tanácsai alapján.

Az utolsó padban
Színes, német ifjúsági film

Az utolsó padban

Színes, német ifjúsági film

Mielőtt ellátogatnátok ehhez a fűtőházhoz, nézzetek körül osztályotokban: akad-e nálatok is olyan tanuló, akiről azt hiszik, javíthatatlan?!

jobban a két fiút. Kiderül, hogy a jávithatatlanok órákat töltenek a pályaudvaron, s a jövő-menő mozdonnyokat figyelik.

Mert ennek az érdekes német fitimnek a két főszereplője, Schorsch és Franz ilyen „javíthatatlan” fiúnak látszik. Az örök alatt játszanak, énekelnek, jütyölnek, minden alkalmat megragadnak, hogy bosszantsantsák tanáraikat.

Nemsokára ezután Vera és barátai meghívják osztályukba Schorsch bátyját, hogy tartson előadást a gépekről. Schorch büszke bátyjára, tehát feltétlenül el akar menni az előadásra, de Franz nem hajlandó. A barátok összevesznek, Schorsch hamarosan a közösség embere lesz, Franz pedig magára marad — de csak rövid időre, mert lársai őt is meggöngyözik. A „javíthatatlanok” rendes, hasznos emberekké válnak.